

«ΥΠΕΡΕΧΟΥΣΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑΙ» (Ρωμ. ιγ', 1)

της κ. Άννας Μπουρδάκου,
Άντιπροέδρου του Δ. Σ. της Π.Ε.Γ.

Η εταιρεία «Σκοπιά» με τις πολλές δογματικές αστάθειες που παρουσιάζει κατά διαστήματα, αποκαλύπτει μόνη της την πραγματικότητα: ότι δηλαδή άσεβει προς τον Θεόν. Διότι τον καθιστά υπεύθυνο για όλες τις κακοδοξίες που από την άρχή της ιδρύσεώς της έως τώρα έχει κηρύξει, αφού ισχυρίζεται ότι είναι ο «άγωγός» του Θεού επί της γης και μέσω αυτού ρέουν οι αλήθειες του Ίεχωβά. Τό θέμα που θά μάς απασχολήσει σήμερα είναι σοβαρότατο μιά και η εταιρεία «Σκοπιά» άπαιτεί από τις «υπερέχουσες εξουσίες» του Ρωμ. ιγ', 1, νά της αναγνωρίζουν τον τίτλο της «γνωστής θρησκείας». Και στό θέμα αυτό θά έχουμε σάν οδηγό μας τά ίδια τά κείμενα του «άγωγού». Ο Κάρολος Ρώσσελ εκήρυττε, όπως διαβάζουμε στό βιβλίο του «Τό Σχέδιον τών Αιώνων», ότι «οί υπερέχουσες εξουσίες» είναι «καί του παρόντος κόσμου κυβερνήσεις» (Γραφικές Μελέτες τομ. Α' σελ. 302). Μετά τον θάνατο του Κ. Ρώσσελ τό 1916 και επί προεδρίας Ίωσήφ Ρόδερχορντ άρχισαν σαρωτικές αλλαγές στην οργάνωση οι όποιες συνεχίστηκαν και άργότερα από τούς άλλους προέδρους της εταιρείας. Τό 1943 λοιπόν, επανέρχεται η εταιρεία στην έρμηνεία του Ρωμ. ιγ', 1 στό βιβλίο «Η αλήθεια έλευθερώσει ύμās» σελ. 288: «Αφού ο Κύριος ήλθεν εις τον ναόν και ήλευθέρωσε τό πιστόν υπόλοιπον τών πνευματικών Ισραηλιτών εκ της αιχμαλωσίας εις την σημερινή Βαβυλώνα, ήρχισε ν' άνοίγη τούς όφθαλμούς των βαθμηδόν εις την αλήθεια. Έν έτει 1929 τό καθαρόν φώς έλαμψε. Τό έτος εκείνο η Σκοπιά έδημοσίευσε την Γραφική έκθεσι του ιγ' κεφαλαίου προς Ρωμ. Έδειξεν ότι ο Ίεχωβά Θεός και ο Χριστός Ίησους μάλλον ή οι κοσμικοί άρχοντες και ήγεμόνες είναι αι Υπερέχουσαι Έξουσίαι».

Όστε οι Υπερέχουσες Έξουσίες είναι, με βάση τό καθαρό πλέον φώς, ο Ίεχωβά και ο Ίησους Χριστός και όχι οι κοσμικοί άρχοντες. Έτσι έλαμψε η «αλήθεια» και μάλιστα μετά τον καθα-

ρισμό του ναού δηλαδή της οργάνωσης από τον Ίησού Χριστό, τό 1918. Βέβαια υπάρχει και ένα μάλλον στό κείμενο αυτό όπως τό συνηθίζει ή «Σκοπιά». Λίγο άργότερα όμως ο «πιστός και φρόνιμος δούλος» της «γνωστής θρησκείας» με άνευθυνότητα, ασυνέπεια και άσέβεια προς τις ανθρώπινες υπάρξεις στις όποιες άπευθύνεται, ξαναγυρίζει στις βαβυλωνιακές άκαθαρσίες που κηρύττει εκήρυττε πριν από τον ύποτιθέμενο καθαρισμό. Στο βιβλίο «Η Χιλιετής Βασιλεία...» σελ. 80, διαβάζουμε: «Υπακούουν στή συμβουλή του Άποστόλου Παύλου στα έδάφ. Ρωμ. ιγ', 1-7 και ένσυνείδητα ύποτάσσονται στις υπερέχουσες εξουσίες αυτού του κόσμου, πληρώνοντας φόρους και άλλα όφειλόμενα πράγματα. Άλλά αυτή ή ύποταγή δέν είναι ολοκληρωτική. Είναι μόνο σχετική». Τό νέο «φώς» που «λάμπει», πάλι πληροφορεί τούς όπαδούς ότι δέν είναι ο Ίησους Χριστός και ο Ίεχωβά οι «υπερέχουσες εξουσίες», αλλά οι εξουσίες αυτού του κόσμου, τό «θηρίο» και πρέπει νά πληρώνουν φόρους σ' αυτές αλλά ή ύποταγή τους νά είναι σχετική. Τό αυτό επαναλαμβάνει στό «βιβλίο του έτους» 1983 σελ. 244: «Στόν κατάλληλο καιρό τό 1962... λάβαμε την τροφή έν καιρώ. Τονίστηκε καθαρά ή σχετική ύποταγή και έτσι διαφυλάχθηκε ή θέση μας ένώπιον του Ίεχωβά και τών πολιτικών εξουσιών που Έκείνος έπιτρέπει νά υπάρχουν μέχρις ότου ή εξουσία της βασιλείας του Ίησού Χριστού τις εξαλείψει». Φυσικά ή Άγία Γραφή δέν όμιλεί για σχετική ύποταγή ούτε άντιφάσκει με νέο και παλαιό φώς, αλλά είναι σαφής όταν κηρύττει στό Ρωμ. ιγ': «Πάσα ψυχή άς ύποτάσσεται εις τάς άνωτέρας εξουσίας, διότι δέν υπάρχει εξουσία ειμή από του Θεού τεταγμένη... Διότι οι άρχοντες δέν είναι φόβος τών αγαθών έργων αλλά τών κακών... Έπειδή ο άρχων είναι του Θεού ύπηρετης εις σέ προς τό καλόν...».

Η εταιρεία όμως έχει τό δικό της «ευάγγελιο». Έτσι ο όπαδός, ο όποιος έχει χάσει πλέ-

ον τήν κρίση του και ακολουθεῖ πιστά ὅλα τά προστάγματα τῆς ἐταιρείας - ἐκπροσώπου τοῦ Θεοῦ, διαβάζοντας ὅλα αὐτά δέν εἶναι σέ θέση νά κατανοήσῃ ποιό εἶναι τό «θεϊκό» καί ποιό τό διαβολικό, ἀπό τήν «τροφή» τοῦ «δούλου». Το χειρότερο δέ εἶναι ὅτι μέ ὅλα αὐτά πού τοῦ ὑποβάλλει καταλλήλως καί ἐντέχνως ἡ ὀργάνωση δέν μπορεῖ ὁ ὁπαδός νά διακρίνει ὅτι τόν ὀδηγεῖ ἔτσι ὥστε νά εἶναι μέ τό ἕνα πόδι στόν Ἰεχωβά καί μέ τό ἄλλο στόν διάβολο, νά ὑπηρετεῖ «*δύο κυρίους*» καί μάλιστα μέ «*διαφυλαγμένη τήν θέση του*» πρός τόν Ἰεχωβά.

Ἀργότερα, ἀνάλογα πῶς διευκολύνεται ἡ ἐταιρεία, ἡ συνεργασία μέ τίς κυβερνήσεις γίνεται πύο στενή. Αὐτό φαίνεται στήν **«Σκοπιά» 1998, σελ. 18 τῆς 15-3-98:** «Οἱ "μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά" δείχνουν τόν ὀφειλόμενο σεβασμό γιά τόν ρόλο πού παίζουν οἱ κυβερνητικές "ἀνώτερες ἐξουσίες" καί χρησιμοποιοῦν κατάλληλα διάφορα νομικά μέσα καί διατάξεις». Πάλι ξεφεύγει ἀπό τό πνεῦμα τῆς Γραφῆς ἡ ὁποία ὀμιλεῖ γιά ὑποταγή καί σεβασμό. Ἡ ἐταιρεία ὁμως προτρέπει τούς ὀπαδούς της, ἀφοῦ δέχεται πλέον συνεργασία μέ τίς κυβερνήσεις βάσει τοῦ «νέου φωτός», νά χρησιμοποιοῦν νομικά μέσα. Τρέξετε τούς παροτρύνει στά δικαστήρια μέ σεβασμό, ἔτσι τό θέλει τώρα, αὐτό εἶναι τό συμφέρον τῆς ἐταιρείας στήν παροῦσα κατάσταση.

Οἱ ἐκλάμψεις τοῦ «φωτός» δέν τελειώνουν ὁμως. Ἐχομε μία καινούργια ἐρμηνεία, στό βιβλίο τοῦ 1999 **«Δῶστε προσοχή στήν προφητεία τοῦ Δανιήλ» σελ. 205:** «Μολοντί ὁ Ἰεχωβά ἐπιτρέπει νά ὑπάρχουν "οἱ ἀνώτερες ἐξουσίες..." δέν διορίζει ἀγγέλους του νά εἶναι ὑπεύθυνοι γι' αὐτές, θά μπορούσαν νά ἔχουν τοποθετηθεῖ σέ αὐτή τήν θέση μόνο ἀπό τόν ἄρχοντα τοῦ κόσμου" τόν Σατανά τόν διάβολο. Δέν μπορεῖ παρά νά εἶναι δαιμονικοί ἄρχοντες καί ὄχι φύλακες ἀγγελοι». Τώρα λοιπόν ἡ ἐταιρεία ἀποφασίζει ὅτι μέ αὐτούς τούς δαιμονικούς ἄρχοντες, ἐφόσον ἐξυπηρετοῦνται τά συμφέροντά της, ἡ συνεργασία ἐπιτρέπεται. Ἀγκαλιάζει ἡ ὀργάνωση τούς ἐκπροσώπους τοῦ Σατανᾶ καί πορευεται μέ ἀναπαυμένη συνείδηση... συντροφιά μέ τό "θηρίο". Ἐχομε μία περίεργη σχέση διαβολικῶν κυβερνήσεων καί «ἀγίων» τῆς «Σκοπιᾶς».

Προσφεύγει μάλιστα στις κρατικές ὑπηρεσίες τοῦ διαβόλου, ὅπως ἡ ἴδια τίς ἀποκαλεῖ, ἀπό τίς ὁποῖες ἀποσπᾶ ἀποφάσεις πού, ὅταν τήν εὐνο-

οῦν, ἐπαινεῖ τίς ἀρχές, ὅπως μέ τήν ἀναγνώριση τῆς ἐταιρείας ὡς «γνωστῆς θρησκείας». Ἄλλωστε ὀλίγον ἁμαρτία δέν ζημιώνει τήν «Σκοπιᾶ». Εἶναι ὁμως ἀπαράδεκτο γιά μᾶς τούς Ἕλληνες, μέ τήν πολιτιστική κληρονομιά χιλιάδων χρόνων, μέ τούς δημοκρατικούς θεσμούς καί ἔντονη τήν θρησκευτική συνείδηση νά προσπαθεῖ μία ἐταιρεία νά ἀλλοιώσει τό ἐθνικό καί θρησκευτικό φρόνημά μας, τολμώντας πολλές φορές νά δυσφημεῖ τήν χώρα μας διεθνῶς, γράφοντας στά ἔντυπά της ὅτι ἡ θρησκευτική ἐλευθερία διώκεται στήν Ἑλλάδα. Ὅταν κάτι δέν τήν ἱκανοποιεῖ διασύρει τήν χώρα μας καταφεύγοντας στά Εὐρωπαϊκά δικαστήρια, ζητώντας καί ἀποζημιώσεις. Φυσικά τό ἴδιο γίνεται καί σέ ἄλλα κράτη διότι ἡ προσπάθεια τῆς ἐταιρείας εἶναι γιά ἐπικράτητη σέ παγκόσμια κλίμακα. Διαλύει οἰκογένειες καί δημιουργεῖ ἐξαρτημένα ἄτομα, φανατισμένα, μέ πλήρη ὑποταγή στήν «τροφή ἐν καιρῷ», μέ σχέδιο νά ἀλλοτριώσει κάθε προσωπική πεποίθηση καί τό φρόνημα τοῦ ἀτόμου καί νά ἀφανίσει τίς οἰκογενειακές, κοινωνικές καί ἐθνικές ἀξίες. Κι αὐτό γίνεται ἀπό μία ὀμάδα ἀνθρώπων, μετόχων μᾶς ξένης ἐταιρείας, οἱ ὁποῖοι ντύνουν τά διάφορα διδάγματά τους μέ «*νεώτερο φῶς*», μέ στόχο μοναδικό τήν ἀπόλυτη ἐξουσία ἐπάνω σέ ἀνθρώπινες ὑπάρξεις. Ἐκδίδοντας πληθώρα βιβλίων, βιβλιαρίων, περιοδικῶν κ.λ.π. πού τό ἕνα διαψεύδει τό ἄλλο, δίχως νά ἔχει συναίσθηση τῆς εὐθύνης της ἐναντι τῶν ὀπαδῶν της καί γενικότερα τοῦ ὑπόλοιπου κόσμου τοῦ ὁποῖου κτυπᾶ ἀδιάκριτα τίς πόρτες γιά νά τοῦ παρουσιάσει τήν δῆθεν ἀποκεκαλυμμένη «*ἀλήθεια*».

Οὔτε λόγος βέβαια νά γίνεται γιά ἀπόσυρση ἀπό τήν κυκλοφορία ὅ,τι κατά διαστήματα ἔχει ἡ ἴδια χαρακτηρίσει ὡς λανθασμένες διδασκαλίες ἢ βαβυλωνιακές ἀκαθαρσίες.

Ἄσχι μόνον, ἀλλά ὅλα αὐτά τά διοχετεύει, τά διακινεῖ, τά ἐμπορεύεται καί τά προτείνει γιά μελέτη. Βέβαια τήν «Σκοπιᾶ» δέν τήν ἐνδιαφέρει αὐτή ἡ πραγματικότητα, οὔτε νοιάζεται ἂν ὄλες αὐτές οἱ διδαχές εἶναι ὄχι μόνον λογικά ἀπαράδεκτες ἀλλά καί ἐκτός τοῦ πνεύματος τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Καί τοῦτο διότι ὁ ἀποκλειστικός σκοπός της εἶναι τό οἰκονομικό πολιτικό ὄφελος ἀφοῦ πρόκειται γιά μία καλά δομημένη ἐταιρεία, πού καλύπτεται μέ τόν θεοκρατικό μανδύα.